

som følge med Hænebanen, som kunne paase det. Men særlig maa jeg henlede Opmærksomheden paa § 12. Det er allerede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og for Rosten ogsaa af den ærede første Taler (Johannsen) paataalt, at der deri gives Jærnbanepersonalet en meget stor Myndighed. Derfor man ser efter alle de Forbud, der ere fremsatte her i de 11 forudgaaende Paragraffer, er dog mange af dem meget smaa Forjæelser; men ikke desto mindre skulle de, som den ærede sidste Taler ogsaa omtalte, have til Følge, at en Jærnbanefunktionær kan anholde vedkommende; hvis denne ikke afgør Bøden i Mindelighed, bliver han faktisk arresteret, han kan tvinges til at afbryde sin Rejse og til at følge med til den nærmeste Politistation. Det er vistnok noget for strengt. Jeg er tillige enig med den ærede sidste Taler i det mislige i at bestemme, at alle Bøder skulle tilfalde Jærnbanepersonalets Sygekasser. Fristelsen ligger i saa Hald nær til at være lovlig streng over for Publikum. Hvis man f. Eks. ser paa § 8, saa staar der: „Al Ind- og Udflugtning skal ske paa den dertil bestemte Side af Toget“. Et Menneske, der i Hastværk ikke husker paa, at det er forbudt at stige ud til den anden Side, kan altjaa straks anholdes, idømmes en Bøde og afleveres til Politiet. Naar den ærede sidste Taler ønskede en Bestemmelse om, at berusede Personer ikke maa optages i Jærnbanen, vil han finde en Bestemmelse derom i den under 24de April d. N. vedtagne Lov om Statsbanernes Takster m. m., i hvis § 7 der staar: „Berusede Personer ere udelukkede fra Befordring“, saa det er en Fuldstændiggørelse af denne Bestemmelse, naar der her i Politiloven er sagt, at de kunne uddrives. Hvorvidt en Bestemmelse om, at det i Almindelighed gøres Politiet til Bligt at assistere Statsbanedriftens Personale til Haandhævelse af Orden paa Stationerne, hører hjemme her i Loven, forekommer mig tvivlsomt; det maa vistnok høre hen andre Steder i Lovgivning. Disse Ting ville jo naturligvis kunne blive Genstand for Forhandlinger i det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat; men der er en Ting, jeg særlig vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, og det er, at der her savnes en Bestemmelse. Det var paa Tale i Fjor, hvor vidt man i nærværende Lovforslag eller den nys citerede Lov om Statsbanetakster — man var ikke sikker paa, hvor det hørte hen — burde indføre en Bestemmelse om Orden og Renlighed i selve Jærnbanevognene. Der savnes saaledes en Bestemmelse om Publikums Rygning i Vognene. Det er til meget stor Gene-

for en stor Del rejsende, at de skulle sidde i Kupeer, hvor der rygges. Der er ganske vist Kupeer, som ikke kaldes Rygekupper; men der er det tilladt at ryge, saafremt de medrejsende ville give Tilladelse, og det er ikke behageligt for de medrejsende bestandig at skulle sige nej, og det er heller ikke behageligt, naar man kommer ind i en Kupee, hvor Folk sidde og ryge, at skulle bede dem holde op. Jeg tror, det vilde være meget ønskeligt, om man kunde faa det indrettet saaledes, at der stod i de forfærdelige Kupeer: „I denne Kupee er det forbudt at ryge“, og: „I denne Kupee er det tilladt at ryge“. Det maatte dog være muligt for de fleste Mennesker at undvære deres Pipe eller Cigar i den korte Tid, de skulle sidde i Kupeen. Det er forfærdelig generende med Tobaksrøg for dem, der ikke kunne taale det eller ikke holde af det. Dertil kommer, at Kupeerne stinke forfærdelig af gammel Tobaksrøg, der hænger fast i Betrækket og alt andet. I Forbindelse hermed staar for Rosten et andet og nok saa vigtigt Spørgsmaal. Der blev i Fjor fra forfærdelige Sider, den Gang vi forhandlede om Takstbestemmelserne, fremsat den Tanke eller det Ønske, at man her i Landet som i nogle andre Lande, bl. a. i Amerika, kunde indskrænke sig til at have en Klasse; hvem der saa søgte sig for god til at benytte denne eller vilde have større Befvemmeligheder, kunde gaa ind i de private Jærnbanevogne, de Pullmannske Vogne, der ere anbragte i Toget. Der blev dog fremhævet, og jeg er af samme Mening, at det ikke kunde gaa her i Landet. Udlændinge, der komme hertil, fordrer og bør kunne faa en 1ste Klasse; netop paa Grund af den Tilstand, hvori vore Waggoner ere, med gammel Tobaksrøg, som hænger ved dem, kunne Folk, der fordrer lidt mere Befvemmelighed, ikke være tjente med at opholde sig i saadanne Kupeer. Men med Rygning følger en anden Ting, og det er den forfærdelige Sphyttten, som bruges i vore Jærnbanevogne. Naar man vil undgaa Sphytteflatter, kan man kun rejse paa 1ste Klasse eller paa 3dje Klasse, skønt 3dje Klassen Kupeer i Reglen hvømme saaledes, at en Dame daarlig kan være tjent med at gaa ind i 3dje Klasse, og en Mand for saa vidt ogsaa, naar han bærer en lang Kappe eller har en god Blaid, som han let kan faa tiljasket af disse Vallier af Sphytt, som man kommer ind i. Det samme er naturligvis Tilfældet paa 2den Klasse og endda fuldt saa meget, men man faar det bare først at mærke, naar man kommer hjem og ser, hvad der hænger i Tøjlet. 3dje Klasse har den Fordel fremfor 2den, at der bliver der gjort rent, hver Dag vasket, saa at jeg,